

Katten VROUW'TJES

Het 'kattenvrouwtje' anno 2014 heeft niets meer te maken met huisje-boompje-beestje. Wel met single, slim en sexy, met – voor de momenten dát ze thuis zijn – een tijger op de bank. Prrr...

DOOR WENDY VAN POORTEN FOTOGRAFIE ELMAR KROP @STICKYSTUFF

'Ik doe alles voor haar. Vandaar dat ze een beetje een diva is geworden'

Blouse, Boss Orange
Broek, Virginie Castaway
Pumps, Karen Millen

**Wendy van Poorten
Redacteur
Cosmopolitan & Vespa**

"Vespa is een luxe poes. Ze geeft alleen kopjes als het haar uitkomt, is gek op meloen met ham en verwacht dat de stofzuiger haar elke week van overtollige haren ontdoet. Ik doe werkelijk waar alles voor haar – vandaar dat ze ook een beetje een diva is geworden. Hoogtepunt van mijn onvoorwaardelijke Vespa-liefde, is de designerkattenmand in mijn huis: een eivormig stoeltje van ruim tweehonderd euro, waar ze – godzijndank – ook daadwerkelijk in zit.

Soms voel ik me een slecht baasje. Ik heb een automatische voederbak voor haar. Op dagen dat ik na mijn werk direct door moet naar een afspraak, krijgt ze te eten dankzij een batterij. Als ik dan laat op de avond thuiskom, wil ze eerst een kwartier niets van me weten: staart in de lucht, hard miauwen en weglopen. Maar zodra ik me op de bank installeer, kruipt ze toch op schoot. Dan blijf ik rustig twee uur stilzitten – pure compensatie voor mijn schuldgevoel. Vespa heeft me geleerd dat geluk in kleine dingen zit. De beste remedie tegen een rotdag is een knuffel van haar. Maar ik vervloek Vespa ook regelmatig hoor: met name wanneer ze me in het weekend wakker probeert te krijgen door over het bed te rennen en aan m'n wang te krabbelen. Je begrijpt: als een vent ooit mijn bed wil delen, moet hij niet allergisch zijn voor katten. Gelukkig filter ik die types er altijd vrij snel uit. Eén keer niezen in mijn nabijheid en ik heb je door. Tja, je bent een hardcore kattenvrouwtje of niet..."

“Stond ik daar met een mandje: Spring dan Puk!”

**Fleur van Egmond
Student Media,
Informatie &
Communicatie aan
de Hogeschool van
Amsterdam & Puk**

“Ik woon nog thuis en Puk is onze familiekat. We hebben haar van kitten af aan, en ik ben gek op haar. Maar ik heb ook nog zussen en een broer – en Puk kiest natuurlijk zelf uit bij wie ze op schoot wil. Dan zitten we 's avonds na het eten allemaal op de bank te kirren: ‘Kom maar Puk, kom bij mij!’ Ze gaat uiteindelijk altijd voor degene die op dat moment de zachtste joggingbroek aan heeft.

Ze is pas twee jaar oud, maar ik heb al van alles met haar meegemaakt. Ze was een keer kwijt. Toen hebben we met z'n allen de buurt vol gehangen met posters. Twee dagen later stond ze om zes uur 's ochtends zachtjes voor de deur te miauwen. Ze is ook eens vrij ambitieus een boom ingeklommen waar ze niet meer uit durfde. Stond ik daar met een mandje: ‘Spring dan Puk!’ En vorig jaar heeft ze kittens gekregen. Zo leuk! Die wonen nu bij kennissen. Af en toe lijkt ze twee persoonlijkheden te hebben. Het ene moment zit ze rustig bij je op schoot en mag je alles met haar doen. Als je haar dan op d'r rug legt en een beetje masseert, zie je haar oogjes wegdraaien van genot. Maar een seconde later kan het in haar bol schieten. Gek wordt ze dan: planten molesteren, in je voeten hangen. Maar het blijft m'n schatje hoor. Ook als ze maf doet.”

Leren jurkje, **Ibana Rouge**
Pumps, **H&M**

“Ze kruipt 's nachts bij me onder de dekens dan liggen we lepelkje-lepelkje. Dat is toch lief?”

Jasje, **Rinascimento**
Top, **Pinko**
Leren broek, **G-star**
Pumps, **Karen Millen**

**Stephanie Brandes
Freelance journalist
& Sjakie**

“Mijn leven staat een beetje op losse schroeven. Ik woon antikraak, werk freelance en mijn ouders zijn overleden. Toen ook nog eens een onstuurige relatie stukliep, besloot ik dat ik een kat wilde. Een vaste basis, iets stabiels, een thuis. Dat werd Sjakie. Ze komt uit Griekenland en is via een reddingsproject in Nederland beland. Op de website stond dat ze heel nieuwsgierig is aangelegd en je constant achtervolgt – en toen was ik om. Niets gezelliger dan een kat die de hele tijd bij je wil zijn. Ze is half blind. Zo is ze waarschijnlijk geboren. Maar het deert d'r niets hoor, ze laat zich er niet door tegenhouden. Ze ziet geen diepte, maar weet dondersgoed hoe ze zo hoog mogelijk de gordijnen in kan klimmen. Dan sta ik klaar met een plantenspuit om haar naar beneden te jagen en dan kijkt ze me met dat ene oogje aan, zo van: ik weet niet wat je aan het doen bent, maar ik zit hier best, hoor. Sjaak heeft haar mand een keer de hele kamer door gesleept, zodat ze dichterbij de kachel kon slapen. Dat vind ik dus hilarisch. Maar ik ben ook panisch, want ik heb nog geen koolmonoxide-alarm. Als de kachel aanstaat en ze ligt te slapen, dan check ik zes keer per uur of ze nog wel ademt. Die verantwoordelijkheid, dat is best eng. Maar ik word ook enorm gelukkig van haar. 's Nachts kruipt ze bij me onder de dekens en dan liggen we lepelkje-lepelkje. Dat is toch lief?!”